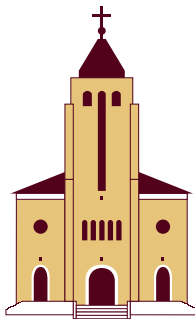

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2023/4. SZÁM • SZEPTEMBER 10.

VENI SANCTE 2023

Kedves Testvéreim! Remélem, mindannyiatoknak csodálatosan sikerült eltöltenetek a nyári vakációkat, és volt elég időtök arra, hogy családtagjaitokkal és barátaitokkal együtt legyetek. Nekem is szép nyáram volt. Elégé felfrissültünk ahhoz, hogy szeptembertől új tanévet kezdjünk. A hónap első vasárnapján Veni Sancte misét mutattunk be, imádkoztunk a Szentlélekhez, hogy szálljon le mindannyiunkra, áldjon meg minket; imádkoztunk és megáldottuk a tanárokat és a diákokat, a táskáikat és a tanszereiket is. Kívánom és imádkozom, hogy a Szentlélek halmozzon el bennünket az Ő ajándékaival: bölcsességgel, megértéssel, tanáccsal, erővel, tudással, jámborsággal és az Úr félelmével. Személyes és közösségi életünk is akkor gyümölcsöző, ha ezekkel az ajándékokkal megáldva érezzük magunkat.

Szent Pál a rómaiakhoz írt levelében ezt írja: „Az elmétek megújulása által alakuljatok át, hogy megismerjétek, mi az Isten akarata, mi a jó, a kedves és a tökéletes” (Róm 12,1-2). Imádkozom, hogy Isten úgy újítsa meg elménket, hogy felismerjük, mi az Isten akarata, mi a jó, mi az, ami tetszetős és tökéletes Isten szemében. Szeretném ezt kitűzni az év témájául is: gondolkodjunk ezen, osszpontosítsunk erre, hogyan ismerjük fel életünkben Isten akaratát.

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). Jézus jelen van bennünk, a családjában és a közösségünkben. Mindannyian az ő misztikus testének, vagyis az Egyháznak a tagjai vagyunk. Mindannyiunknak jogai és kötelességei is vannak ebben az egyházban, hogy Jézus jelenlétét érezzük.

AZ ÚR IMÁJA

A MIATYÁNK

Folytatjuk sorozatunkat, melyben XVI. Benedek pápa (Joseph Ratzinger): A Názáreti Jézus című könyvének a Miatyánk imádsággal foglalkozó részéből készült összefoglalókat adunk közre. Az emeritus pápa ebben a könyvében kísérletet tesz arra, hogy bemutassa az evangéliumok Jézusát, mint a „történeti Jézust”, és alkalmat biztosít arra, hogy ránk ragyogjon az „Úr arca”.

...ÉS NE VÍGY MINKET KÍSÉRTÉSBE

Ennek a kérésnek a megfogalmazása sokak számára megbotránkoztató: Isten talán csaknem vizs bennünket kísértésbe! Szent Jakab valóban azt mondja: „Senki se mondja, amikor kísértést szenved, hogy ‘Isten kísért’, mert Istent nem lehet rosszra kísérteni és ő sem kísért rosszra senkit” (1,13).

A kísértés az ördögtől jön, Jézust is az ördög kísértette. Jézus messiási feladatához hozzátartozik, hogy megállja helyét a nagy kísértésekben, amelyek az emberiséget eltávolították és ismételtelen eltávolítják Istentől. Át kell szenvednie ezeket a kísértéseket a kereszthalálig, és így kell megnyitnia számunkra a megmentés útját, „alá kell szállnia a poklokra” a mi kísértéseink és vereségeink terébe, hogy kézen fogjon bennünket

és fölfelé vezessen. A Zsidóknak írt levél mondja Jézusról: „Mivel ő maga is megtapasztalta a szenvedést és a kísértést, segítségükre tud lenni azoknak, akik kísértést szenvednek” (2,18), „Nem olyan főpapunk van, aki ne tudna együtt érezni gyengeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a büntől azonban ment maradt” (4,15).

Jób könyvében sok szempontból kirajzolódik Krisztus titka. A sátán kigúnyolja az embert, hogy így Istent gúnyolhassa: a teremtménye, akit saját képére alkotott, nyomorúságos teremtmény. Csak látszat mindaz, ami rajta jónak tűnik; valójában az embernek – minden egyesnek – csak a saját jóléte számít. Az ember és a teremtés ócsárlása végső soron Istent ócsárló káromlás, Isten visszautasításának az igazolása.

Lelkipásztorként felelősségem, hogy mindannyiótokért imádkozzam, és mindannyiótokat Isten kezébe adjam. Azért imádkozom, hogy Isten továbbra is nagy áldását adja mindannyiótokra; hogy minden élethelyzetben segítsen nektek felismerni, hogy mi az, ami kedves Neki. Így lehetünk egységben Istennel és egymással.

Szeretném kérni a közösség minden tagját, hogy tehetségével, idejével, kreativitásával és imáival járuljon hozzá közösségünk életéhez. Dolgozzunk együtt, és vegyünk részt aktívan a liturgikus ünnepeinken az elkövetkező időszakban.

Isten áldjon meg mindannyiunkat!

Mahimai Raj Anthony atya

A sátán az igaz Jóbon akarja bebizonyítani tételét: ha egyszer csak mindenét elveszik tőle, akkor hamarosan odalesz a jámborsága. Isten nem engedi, hogy az ember elbukjon, de megengedi, hogy próbára tegyék. A szenvedésben kipróbált hite által helyreállítja az ember becsületét. Így Jób szenvedései elővételezeten már Krisztussal közösségben elviselt szenvedések, aki mindannyiunk becsületét helyreállítja Isten előtt, és megmutatja nekünk az utat, hogy a legmélyebb sötétségben se veszítsük el Istenbe vetett hitünket.

Jób könyve segíthet bennünket, hogy különbséget tegyünk a próbatétel és a kísértés között. Az embernek próbatételre van szüksége ahhoz, hogy éretté váljék, hogy felelőtes jámborságból valóban egyre inkább eltaláljon az Isten akaratával való mély eggyé váláshoz. Ahogy a szőlő levének ki kell fornia ahhoz, hogy nemes bor legyen, úgy az embernek is szüksége van többszöri megtisztulásra, átalakulásra, amelyek veszélyesek számára, bele is bukhat, mégis ez elengedhetetlen, hogy eljusson önmagához és Istenhez.

Most már valamivel pontosabban értelmezhetjük a Miatyánk hatodik kérését. E fohással azt mondjuk Istennek: „*Tudom, hogy próbatételekre van szükségem ahhoz, hogy lényem tiszta legyen. Ha úgy rendelkezel, hogy ezeket a próbatételeket méred rám, ha – mint Jób esetében – a gonosznak egy kis sé szabad kezet adsz, úgy kérek, gondold az én erőm korlátolt voltára! Ne feltételezz túl sokat rólam. Ne szabd túlságosan tágra a határokat, amelyeken belül meg lehet kísértetni és légy védelmező kezedd a közelben, ha a próba túl kemény lesz számomra!*” Ilyen értelemben magyarázza a kérést Ciprián. Sajnos Ciprián nem magyarázza meg, mit jelent a próbatétel másik fajtája, az a kísértés, amelyet Isten az ő dicsőségére – *ad glori-*

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Jakab Erzsébet**

születési év: 1976

temetés ideje: 2023. augusztus 9.

† **Szűcs Ernőné (Tomozi Hedvig)**

születési év: 1940

temetés ideje: 2023. augusztus 9.

† **Császár Henrikné (Antal Etelka)**

születési év: 1933

temetés ideje: 2023. augusztus 29.

am – helyez ránk. Ennek kapcsán arra lehet gondolnunk, hogy Isten a hozzá közelálló emberekre, a nagy szentekre – Remete Szent Antaltól Lisieux-i Szent Terézig – a kísértés különösen nehéz terhet róttá. Arra hivatottak, hogy egy történelmi kor kísértéseit saját testükön, saját lelkükben állják ki, hogy miértünk, hétköznapi emberekért elviseljék és ezzel segítsenek el bennünket ahhoz, aki mindannyiunk terhet magára vette.

Amikor a Miatyánk hatodik kérését imádkozzuk, abban benne kell lennie a készségnek, hogy magunkra vesszük a próbatétel terhet, amelyet kimért ránk. Másrészt kérjük Istent, ne szabjon ki ránk többet, mint amit el tudunk viselni, és hogy ne engedjen ki a kezéből. Ezt a kérést bizalommal teli bizonyossággal mondjuk, amelynek kifejezésére Szent Pál ezeket a szavakat ajándékozta nekünk: „*Hűséges az Isten, erőtökön felül nem hagy megkísértetni, hanem a kísértéssel együtt a szabadság lehetőségét is megadja, hogy kibírájátok*” (1Kor 10,13).

Forrásmű: XVI. Benedek pápa (Joseph Ratzinger): A Názáreti Jézus, SZIT, Budapest 2007. • 10. rész
N. K. E.

AZ ÁRPÁD-HÁZ SZENTJEI

Megújult formában, a magyar szentek bemutatásával folytatjuk a szentekről szóló sorozatunkat. Elsőként az Árpád-ház szentjeit mutatjuk be, hiszen az európai dinasztiák közül az Árpád-ház adta a legtöbb boldogot és szentet a katolikus egyháznak.

ÁRPÁD-HÁZI SZENT MARGIT (II. rész)

Forró istenszeretete a szüntelen imádkozásban nyilvánult meg. Rendjének szigorú szabályi szerint éjjel két óraker volt az éjjeli zsolozsma, majd a nappali imádkozás kezdődött reggel hat óraker, majd kilenc óraker, délben, délután háromker, végül hat óraker imádkozták a Vesperást. Margit a sororokkal együtt végzett kötelező közös imákon kívül is sokszor és sokat imádkozott. Kedves imádkozóhelye a Szent Kereszt oltára előtt volt

Társnőivel gyakran megkorbácsoltatta magát, 12 éves korától ciliciumot hord, halála előtt három nappal veti le. Egyik ciliciuma fele lószőr, fele gyapjú. Priovinciálisától másik ciliciumot is kér, melyet lófarokból és tehénfarokból csináltassanak. Ezt viseli Boldogasszony ünnepei és a szent apostolok napjának előestéjén, és hamvazószerdától húsvétig, adventben karácsonyig.

Vasból készült övét kiváltképp nagyböjtben használja. Ferrarius Zsigmond írja róla: „Láttam a két ujjnyi széles övet, mellyel magát a szent szűz szabadon testén övezte.” Ez még kegyetlenebb dolog volt mint a cilicium.

Ez a rendkívül szigorú aszkézis korunk emberének már nehezen érthető, de a kö-

zépkorban nem tekintették annyira szélsőségesnek, mint ahogy ma tekintünk rá. Más középkori szentekre is jellemző a testük sanyargatása. Árpád-házi Szent Erzsébetet gyóntatója gyakran durván megbotozta, Sziléziai Hedviget viszont gyóntatója próbálja óvni a szélsőséges aszkézistől (túlzott önsanyargatás, vezeklőing, vezeklő öv, téli mezítlábasság). A ferences és domonkos koldulórendek a kor uralkodóeszményévé tették az evangéliumból gyökerező lemondást. A legtöbb koldulórendhez kapcsolódó női szentnél találunk valamiféle szélsőséges askéta megnyilvánulást.

A felebaráti szeretet megnyilvánulásai is erőteljesek Margitnál. Betegeket ápol, megfüröszt, hajukat megmossa megnyírja. Azokat a nehéz betegeket, akiket társai már nem képesek ápolni, ő gondozza. Alázatosságával is példát ad már kora gyermekkorától társainak. Magáévá teszi rendjének előírását, a szegénységet, szerénységet, egyszerűséget. Ami nem volt könnyen összeegyeztethető az ő társadalmi helyzetével. Egy királyleánynak szolgáltak, nem ő szolgált.

Díszes ruhákkal, jó ételekkel próbáltak kedvezni neki, de ő mindezt visszautasította.

„E nemességes szent szűz magyar királynak nemes leánya hetet tart vala a konyhán, főz vala a sororoknak, fazekat mos vala, a halakat megfaragja (megtisztítja) vala

nagy hidegségnek idején, úgyhogy a nagy jeges víz hidegségétől e gyenge szűznek az ő kezének bőre meghasadoz vala és a vér kijő vala az ő kezéből... A konyhát megsöpri vala, fát hord vala hátán, vizet merít vala és ő maga a konyhára viszi vala.”

„E szentséges szűz vala mindenben szégyenségek szeretője és megtartója és igen szeret vala élni szegénységben. Ő neki ruhája kápája igen ó és szakadozott és foltos vala és némikoron e szent szűz a sárból veszen vala ki posztófoltokat, és azzal foldozza vala meg köntösét, kápáját.”

1260-as évek elején megromlott a viszony a király és István trónörökös között. Ebben része volt a királynénak Laszkarisz Máriának, Anna lányuknak és Béla király hibás döntéseinek. A Magyar Királyságban szokásban volt, hogy a trónörökös megkapott egy dukátust, hogy ott gyakorolja az uralkodás tudományát. Béla ezzel szemben István fiát megkoronáztatta ugyan, de nem kapott önálló területet. Kisebbik fiát, Bélát pedig kinevezte Horvát- és Dalmátország hercegévé. Anna nővérüket, aki már özvegyen élt, a macsói bánság urává tette. Ezt a helyzetet sérelmezte István. Püspöki közvetítéssel még sikerült ideig-óráig helyreállítani a békét, de a bizalmatlanság megmaradt.

Ezek az események mélységesen elszomorították a kiráyleányt. Apa és fia között dűl a harc, ő pedig vezekel, ostromozza magát, könnyezve virraszt, és forró imákkal ostromolja az eget. Ekkor kezdi el használni a sündisznó bőréből készített övet. Áldozata nem volt hiabavaló, kérése meghallgatásra talált az égben, apja és testvére 1266-ban a jelenlétében békültek ki a szigeten.

Élete végén rendtársai neheztelését is el kellett viselnie. Talán egy újabb visszautasított kérés miatti félelmükben, hogy elveszítik a királytól kapott kiváltságokat, mindent megtettek azért, hogy ne utasítsa el apja

kérését, vagy menjen inkább másik rendházba, ne rájuk zúduljon a király haragja. „Szent Margitnak éreznie kellett a meg nem értés, kifosztottság és ekkora emberi gyarlóság lehúzó nyomását, talán még lelki sötétség is körülvette. De áldozathivatása fénye, élete értelmének egy sugara áttörte azt, és annak világánál meglátta, hogy most kell maradéktalanul helytállnia, abban a rendben, ahová őt szülei beadták, és amelyhez egész lélekkel tett fogadalmat.”

Az évek hosszú során végzett vezeklések, testének sanyargatása lassan felőrölte a fiatal nő minden erejét, teste egyre gyengült. Láz tört ki rajta, s szervezete már nem tudott megbirkózni a tüdőgyulladással.

„Betegségének tizenharmadik napján, kompletorium után elérkezett a diadalmas hazatérés pillanata. Szombat volt akkor, a Szűz Anyának szentelt nap estéje, akit Szent Margit »édes reménységének« nevezett, akinek tiszteletére gyermekkorától kezdve különös áhítattal imádkozta zsolozsmáját, és Szent Piroskának, a kedves fiatal vértanúszentnek ünnepe.” Fráter Marcellus szerint „körülvette őt fráteroknak és sororoknak sokasága, amikor az Úr 1271. esztendejében, életének 29. évében, január 18-án elaludt az Úrban úgy, mintha minden szenvedés, lelki és testi hanyatlás távol lett volna tőle. Arcán ... csodálatos fényesség, szinte a feltámadás dicsősége ragyogott fel.”

Fülöp esztergomi érsek a ravatalánál tisztelegve így vigasztalta a síró sororokat és fráterokat: „Ne sirassátok az örök Király leányát, sőt inkább örüljete, hiszen íme láthatjátok, hogy már elnyerte az örök élet jutalmát.”

Forrásmű: Király Ilona: Árpád-házi Szent Margit és a sziget, SZIT, Budapest 1979. • Török József: A tizenharmadik század magyar egyháztörténete, Mikes Kiadó, Budapest 2002.

N. K. E.

NAPKÖZIS TÁBOR

*Don Bosco Közösségi Ház,
2023. június 19–23.*

Idén júniusban is megrendeztük az általános iskolás gyerekeknek a hagyományos napközis tábor szerveztünk általános iskolás gyerekeknek. Ebben nagy segítségünkre voltak Incze Enikő, Pálinkás Kati, Tar Mária, Viola Zsolt mint túravezető és az ifik, Bata Marci, György Dénes és Vadas Imrus. Isten áldja meg őket érte. Kirándulás, nevezés, sütemény készítés szerepelt a programok között – de beszéljenek ezekről inkább a gyerekek!

■ Komáromi Réka: *Első alkalommal vettem részt a plébániai napközis táborban, emiatt egy kicsit izgultam, hogy milyen lesz, de jó volt, hogy a húgom, Flóra is tudott jönni. Minden nap nagyon érdekes programok, játékok vártak ránk.*

Az első napon ismerkedtünk egymással és sokat játszottunk. A második napon túrázni, kirándulni mentünk Királyrétre. Már a vonatút is nagyon izgalmas volt, mert akkor már nem volt mindenki teljesen idegen. A hőség ellenére nagyon jól éreztük magunkat. A következő

napon Kecskemétre utaztunk és ott nevezéssel egy tulipánt készítettünk, amit haza is hozhattunk. A tábor negyedik napja, nekem és a húgomnak kicsit rövidebb ideig tartott, mert el kellett menniün az iskolánk évzáró miséjére és a bizonyítványosztásra. Az utolsó napon egy élvezetes helyen, a kerületi ostyaellátóban jártunk, ahol nekünk is volt lehetőségünk ostyákat készíteni.

Különösen jó volt, hogy minden nap misén vehettünk részt. Minden napot és programot nagyon élveztem, leginkább az ostyaellátóban tett látogatást.

Sok barátot szereztem és jövőre is nagyon szeretnék elmenni ebbe a táborba.

■ Molnár Réka és Molnár Boróka: *Az iskola befejezése után, a nyári szünet első hetében a húgommal, Boróval együtt részt vettünk a napközis táborban, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Az öt nap tele volt jó programokkal.*

Hétfőn imádkoztunk, közösen játszottunk és sütit készítettünk. Kedden túrázni mentünk kisvasúttal Királyrétre, ami fárasztó volt, de megnéztük egy magas kilátó tornyot. Zsolt bácsi vezette a túrát, akivel megismerhettük az erdei állatokat. Szerdán egy

újabb izgalmas nap várt ránk: Kecskemétre vonatoztunk, ahol megtanultuk a nemezelést. Jó volt, hogy saját magunk dönthettük el a készített tulipánok színét. A vonat indulása előtt örültünk a fagyizásnak. Csütörtökön elővettük a kötényeket, és újra sütit készíthettünk. Pénteken, az utolsó napon meglátogattuk a Haller téri Főgyházmegyei Ostyaellátót. Nekem ez volt a legérdekesebb

nap, mert ilyet még soha nem láttam. Mi is készíthettünk különböző méretű és mintájú ostyákat, megkóstolhattuk és haza is vihetjük – ez nagyon tetszett.

Boróval együtt örültünk, hogy ebben az évben is részt vehettünk a táborban, hogy Erika néni és Kati néni ennyi izgalmas programot szervezett nekünk, ahol barátkozhattunk és közösen imádkozhattunk. Jövőre is megyünk!

N. K. E.

MAHI ATYA VAKÁCIÓJA

Ahogy a nyitó cikkben említettem, emlékezetes nyári szabadságom volt idén a nyári táborok között. Amikor a családi tábor véget ért, másnap máris Romániába utaztam Józsi atyával (Tampu-Ababei József) és a budapesti Sándorfi házaspárral együtt. Július 24-én a román-ukrán határ mentén utaztunk, gyönyörködve a hegyvidéki tájon. Másnap érkeztünk meg abba a faluba, ahol Józsi atya családtagjai élnek. Az egyik nővérénél szálltunk meg, és vasárnap reggelig élveztük a vendégszeretetét. A szentmise

koncelebrálása után elindultunk Csíksomlyóra. Délután értünk oda, és imádkoztunk a kegyhelyen. Másnap értünk haza.

Augusztus 7-én Prágába utaztam négy napra néhány indiai pappal. Mindannyiunknak nagyon tetszett ez a gyönyörű

város. Egyik álmom teljesült, amikor meglátogattam a világhírű prágai Kisded Jézus-bazilikát. Visszafelé néhány órára Pozsonyban is megálltunk.

Az ifjúsági tábor és a templomi ünnepünk után Remis atyával Svájcba utaztam. Életem egyik legszebb utazási élménye volt ez az út, mert alkalmunk nyílt rácsodálkozni arra, hogy Isten, mint egy művész, mennyi gyönyörűséget teremtett a Földön.

Egy pap körbevitt minket Luzernben és a hegyvidéken, ahol úgy éreztük, hogy már a mennyországban vagyunk. Néhány napot Solothurnban is töltöttünk, ahonnan Genfbe utaztunk, majd a hátralévő két napban a németországi Freiburgba és az ausztriai Welsbe látogattunk még el. Augusztus 28-án tértünk vissza Budapestre.

Valóban emlékezetes nyári vakáció volt!

Mahimai Raj Anthony atya

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☞ **Böröczky Panna Zselyke**

születési év: 2022

keresztelés ideje: 2023. június 18.

☞ **Megyeri Emma**

születési év: 2020

keresztelés ideje: 2023. június 25.

☞ **Megyeri Karina**

születési év: 2023

keresztelés ideje: 2023. június 25.

☞ **Dunai Emmaróza**

születési év: 2022

keresztelés ideje: 2023. július 9.

☞ **Dunai Ervin István**

születési év: 2017

keresztelés ideje: 2023. július 9.

☞ **Hajdu Domonkos**

születési év: 2021

keresztelés ideje: 2023. július 9.

☞ **Fazekas Martin Erik**

születési év: 2022

keresztelés ideje: 2023. augusztus 13.

☞ **Janetka Mira**

születési év: 2019

keresztelés ideje: 2023. augusztus 27.

☞ **Paszternák Bíborka**

születési év: 2023

keresztelés ideje: 2023. szeptember 3.

☞ **Barkóci Zsófia**

születési év: 2020

keresztelés ideje: 2023. szeptember 3.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ **Bencze Béla és Váraljai Erika
Ilona** – 2023. június 30.

A SZEPESI CSALÁD

■ *Meséljetez magatokról, hogyan ismerkedtetek meg?*

Orsi: Én ide születtem a kerületbe, apukám lőrinci fiú volt. Egy rövidebb ideig Óbudán éltünk, 1997 végén költöztünk vissza. Folyamatosan kerestem a helyemet. Több plébánián is megfordultam, végül az akkori körzetes plébánián, a Szent Margitban kötöttem ki, ahol beléptem az énekkarba is. Ott találkoztam Tamással.

Tamás: Én szintén pestszentlőrinci gyerek vagyok. Mi nem költöztünk el innen sosem, mindig a Szent Margitba jártunk a családdal. Ott már régóta volt énekkar, akkor alapították, amikor édesanyámék voltak fiatalok. Kamaszkoromban én is

énekkaros lettem. Aztán egyszer csak megjelent Orsi...

Orsi: 2007-ben kötöttünk házasságot. 2008-ban született Panni, 2011-ben Orsi, Hajni pedig 2012-ben. Mindig is nagy családot szerettünk volna. Nem volt idegen tőlünk a nagycsaládos élet: gyerekkorunktól hozzászoktunk a nagycsaládos ünneplésekhez, Tamásnak ráadásul az egész nagy családja a kerületben él. Isten kegyelmének tartom, hogy Tamással egymásra találtunk és megkaptuk a lányainkat.

■ *Mivel foglalkoztok a mindennapokban?*

Orsi: Közgazdasági egyetemet végeztem, gazdaságstatisztikusként dolgozom a Központi Statisztikai Hivatalban. Nagyon sze-

retem a munkámat, szeretek ott dolgozni. Mindig is a közsféra érdekelt, az egyetemen is közszolgálatmenedzsment volt az egyik szakirányom. Az a munkakör, amiben most vagyok, elég színes, sokféle feladatot kell ellátni.

Tamás: Én fizikus vagyok. Az Energiatudományi Kutatóközpontban dolgozom Csillebércen. Kicsit messze van, de a Covid óta nem kell minden nap bemenni, amivel azért tudunk időt spórolni. Én is nagyon szeretek a munkahelyemen dolgozni. Mivel a szakterületemen nincs sok lehetőség hazai kísérletekre, ezért sokszor utazhatok külföldre, számos nemzetközi projektben vehetek részt egy európai keretrendszernek köszönhetően. Nehézséget jelent viszont, hogy nincs utánpótlás. A diákok többsége mára már az egyetemet is külföldön fejezi be. Ez nagy gond, mert így kevés itthon a fiatal. Nem látják be, hogy ha maradnak, lehet, hogy az elején kicsit nehezebbek a körülmények, esetleg nem olyan jó a fizetés, viszont akár több nemzetközi projektben is részt lehet venni. Külföldön a mozgástér egy kicsit kisebb, mert a munkáltató szervezeteknél a helyben lévő kísérletekre kell koncentrálni.

■ **Hogyan kerültek a szemeretelepi plébániára?**

Orsi: Sajnos a Szent Margit plébánián kevés volt a gyerek, így a lányainknak nem volt közössége.

Tamás: Leginkább a hozzánk hasonló korosztályú és élethelyzetű családok társasága hiányzott. A korábbi papunk, István atya távozása után elhaltak a közösségi kezdeményezések.

Orsi: Szemeréhez több kötődésünk, kapcsolatunk is volt. A családból, barátok és jó ismerősök közül is többen már ide jártak. Szerettük volna, hogy a gyerekeinknek is legyen meg a közössége, kezdjenek el ismerkedni, tudatosan döntöttünk Szemere mellett. Panni még a Szent Margitban, Orsi és Hajni már itt lettek elsődözők.

■ **Hogyan érzitek magatokat itt a közösségben?**

Orsi: Nagyon jól! Már két családi táborban is részt vettünk, és az idein még inkább jól éreztük magunkat. Már többeket ismerünk, otthonosabb volt minden. Én egy kicsit nehezebben oldódom, ebben a közösségben úgy érzem, hogy otthon vagyok.

Tamás: Én is jól érzem itt magam, pedig egy új közösségbe belépni nekem sem könnyű. Közel egy éve csatlakoztam a Férfikörhöz is, az elején kicsit féltem tőle. Orsi is segített és támogatott abban, hogy menjek. Nem bántam meg, az összejövetelek mindig jó han- ▶

táborokban, a közösségben. Olyan jó példákat adtok, és nekem erre nagy igényem van. Most érzem, hogy kezdünk a helyünkön lenni. Elsősorban mintát szeretnénk adni gyermekeinknek. A korosztályos minta nagy segítségünkre van. Sokat beszélgetünk együtt, a magunk hitéről, egy-egy evangéliumi részről.

Tamás: Példamutatással szeretnénk szolgálni, a rendszeres templomba járás mintáját nagyon fontosnak tartjuk. Ha elutazunk, akkor is keressük az alkalmat, a lehetőséget a misére, és csak végső esetben engedjük el.

Orsi: Tamás még Japánban is kikutatta, hogy hol tudna részt venni katolikus, de legalább keresztény misén.

Tamás: És sikerült is találnom egy templomot, igencsak elcsodálkoztak, amikor megjelentem, de nagyon örültek, és még ebédre is megpróbáltak marasztalni.

Semmiképpen nem szeretnénk a gyermekeinkre erőltetni a hitet. A bér málkkozás következik az életükben, és szeretnénk, ha saját akaratukból csatlakoznának a felnőtt hívők közösségéhez a bér málkkozás által. Ebben próbáljuk őket megerősíteni.

K. K. Gy. és K. D.

▶ gulatúak. Hasonlóképpen biztattam Orsit, hogy csatlakozzon az Asszonykörhöz...

Orsi: A tanév vége felé sikerült is elmennem pár alkalomra, és sok jó hangulatú beszélgetésen vettem részt.

■ *Aktív részesei vagytok a közösség életének is...*

Orsi: Igen, igazából amikor az ember majd 20 évet eltölt egy egyházi énekkarban, megszokja, hogy hétről hétre szolgálatot tesz, akkor nehéz nem szolgálni. Könnyebb úgy kötődni egy közösséghez, hogy nemcsak elmegyek, részt veszek a misén és hazamegyek. Jobb úgy kapni, hogy én is adok.

Tamás: És ha egyszer jól olvastál, utána Zoli a kezébe nyomja a könyvet...

■ *Hogy telt az idei nyár, sikerült pihenni?*

Orsi: A családi tábor után Tamásnak Németországba kellett utaznia a munkája miatt, de nem volt nagyon leterhelve, így tudtunk hozzá családirag csatlakozni, azaz összekötöttük a kellemest a haszonnal.

Tamás: Az ottani „német” időjárás miatt több lehetőségünk volt a kirándulásra, az aktív pihenésre, mint a fürdőzésre, de így is nagyon jól éreztük magunkat.

■ *Hogyan tudjátok megélni a hiteteket? Hogyan tudjátok továbbadni?*

Orsi: A nagyszüleim sokat segítettek a valósi életem mélyebb megélésében, de a mai napig tanulom. Tanulom tőletek, a családi

CSALÁDI TÁBOR

Novákfalva-Velem, 2023. július 20–23.

Pár év kihagyás után ebben az évben a mi családunknak is sikerült eljutni a plébániai családi táborba. Izgatottan vártuk az együttléteket, a lelki töltekezést, a közös programokat.

Csütörtökön kezdődött a közös együttléte Kőszegen, ahol megtekintettük a várat, a templomot, majd igyekeztünk a szálláshelyre, ahol 6 órakor kezdődött a mise, és rögtön utána a közös vacsora. A keresztény magyar államalapítás 1000. évében, 2001-ben nyílt meg ez a történelmi kis csodafalu, ahol 106-an vettük birtokba a múlt hagyományait megőrző kis házakat.

Péntek reggeli után indultunk fel a Szent Vid-hegyre (568 m), hogy megtekintsük a Szent Vid-templomot. A templom a mai napig működik, mi is azt terveztük, hogy ott tartjuk a misét, de az égiek közbeszóltak, és kb. félúttól vissza kellett fordulnunk.

Izgalmas volt a mentőcsapatok érkezése, sokan igénybe is vették, de a bátrabbak az eső ellenére s vállalták a visszagyaloglást.

Jött a B-terv és ismét a szállás lett a mise helyszíne. Délutánra kicsit kiderült, és a sportolni vágyók metázní vagy focizni indultak, míg a kisebbek kézműveskedtek. A nemcsak hölgyeknek szóló gerinctornának is nagy sikere volt a férfiak körében is, ►

▶ alig fértünk el a helyiségben. Vacsora közben már készülődés folyt a taizéi imaestre, megindító volt az együtt imádkozás a zenei szolgálattal, a gyertyákkal és mécsesekkel, a megható imaszövegekkel és főként a lelkes résztvevőkkel.

A szombati napot is – a többihez hasonlóan – reggeli tornával és imával kezdtük. Jó volt részt venni a sokszínűségben, a tartalmas imákban. A lelki töltődéshez hozzájárult Székely János püspök atya látogatása és előadása, amelyen a 14 éven felüliek vehettek részt, a kisebbek pedig a domonkos nővérekkel voltak. *(Ez itt a reklám helye: szeretettel ajánlom mindenkinek a következő könyvet – Székely János: A hit kapuja.)* Hasznos és elgondolkodtató volt a püspök

atya előadását követő kiscsoportos feldolgozás is.

A szentmisét és az ebédet követően megnéztük a lékai várat, majd míg szorgos kezek a vacsorát készítették, a többieknek lehetőségük nyílt a *Jóreménység-sziget* című film megtekintésére. Vacsora után érkezett a tábor fénypontja az ezúttal sajnos tábortűz nélküli szívkiüdvivel. Pezsgő volt az éneklők tábora, ismét sikert aratott az István a király, és mindannyian hálásak voltunk a zenészek lankadatlan, kitartó és alázatos játékáért.

A tábor a vasárnap reggeli hálaadással zárult, megköszöntük a szervezőknek a tábor szervezését, lebonyolítását, Mahi atyának a mindennapos miséket, a különleges

hajfonatok készítőinek kreatív munkáját és minden családnak lehetősége volt pár mondatban megfogalmazni a tábori észrevételeit, javaslatait.

A ráérősebbek még tettek egy vargabetűt Ausztriába, és úsztak egyet a Rohonci-tóban, amely 7 méter mély és a vize a legmelegebb nyári napokon melegszik fel 22-23 fokra... A kemény mag még megmászta a parton lévő 22 méter magas madármegfigyelő tornyot is – nem volt hiába!

Akik nem tudtak részt venni a táborban, azok számára egy kis útravaló az útközben talált idézetekből: „Aki mellett Isten áll, azt semmi sem zavarja meg.” – „A nevetés a lélek kocogása.” – „Ha senki sem látta, hogy megsebesz, nincs benne kalória.”

Tartalmas volt az együttlét a lelki és testi programokkal egyaránt, élvezhettük a nyugalmat árasztó atmoszférát, a különlegesen jó levegőt, a kitűnően megszervezett programokat. Az eddigi táborokban még nem tapasztalt mértékű esőzések rugalmasságot, gyors alkalmazkodást kívántak a szervezőktől és a táborozóktól egyaránt. Gördülékenyek voltak az étkezések, jó egyensúlyban volt a szabad és kötött programok aránya, csak a strandolást hiányolták a gyerekek, viszont kárpótolta őket a kirándulás, a sportolás, a lelki beszélgetés, a filmnézés, az éneklés vagy csak egyszerűen a barátokkal való közösség megélése.

Jövőre újra veletek! Lehet, hogy Mogyoródon? V. N. ►

IFJÚSÁGI TÁBOR

Iszkaszentgyörgy, 2023. augusztus 16–19.

Az idei ifi táborra a szokásosnál kicsit kevesebben jelentkezünk, de talán ennek is köszönhetően nagyon meghitt, szinte családi légkör tudott kialakulni a hét folyamán.

Augusztus 16-án reggel a plébánián találkoztunk, ahol egy szentmisével indítottuk el táborunkat. Ezután vonatra szálltunk és meg sem álltunk Székesfehérvárig. Innen egy rövid biciklitúrával jutottunk el Iszkaszentgyörgyre, ahol a szállásunk volt. A házigazda házaspár és unokájuk nagy szeretettel és kedvességgel fogadtak minket. Ezen a délutánon a szálláson maradtunk és kézműveskedéssel, társasjátékozással és pingpongozással töltöttük szabadidőnket. Zsolnay Orsi egy remek kiscsoportos, elmélkedős programmal készült nekünk, így már a tábor elején mély és tartalmas beszélgetésekbe elegyedtünk.

A második napunk nagyszerű túrázással telt, amit Viola Zsolt szervezett. Utólag is nagyon köszönjük neki, mert biztosan állíthatom, hogy mindenkinek nagy élmény volt. A kirándulás nagyon jó hangulatban

telt, és amikor fáradtan visszaértünk már senkinek nem kellett alataTÓ (*tábori poén*).

A következő délelőtt kipróbálhattuk a franciák által igen kedvelt pétanque nevű játékot, Bodó Marci jóvoltából. Ezen a napon még egy igen különleges lelki programban is lehetett részünk, hiszen eljött hozzánk Arlóból a Szent Ferenc Kisdővérei rendjébe tartozó Rita nővér, és egy izgalmas, interaktív előadást tartott. Termé-

szetesen ezen az estén nem maradhatott el a tábortűz sem. Vidám énekléssel, gitározással és persze jóízű nevetéssel zártuk az utolsó estét.

A tábor azonban itt még nem ért véget, hiszen az utolsó pillanatok is meglepetéseket tartogattak számunkra. Miután elhagytuk a szállásunkat, még nem indultunk egyből haza, hanem megálltunk a székesfehérvári strandon, ahol még közösen kilubickolhattuk magunkat.

Visszatekintve egy nagyon tartalmas táborban vehettünk részt. Köszönjük a szervezőknek, hogy lehetővé tették ezt nekünk.

Nemcsak a jó hangulat, jókedv, jó társaság és a kikapcsolódás lehetősége volt adott, de még lelki feltöltődésben is részünk lehetett. A szentmisék, az előadások és beszélgetések nagyon különlegessé tették ezt a pár napot.

J. G.

TEPLOSUNK BÚCSÚJA

2023. augusztus 20.

Idén – templomunk felszentelésének immár 85. évfordulóján – Sajgó Szabolcs SJ jezsuita szerzetes atya celebrálta az ünnepi búcsús szentmisét. Homíliájában többek között a hit közösségi megélésének a fontosságát hangsúlyozta. Hihetetlen gazdag és sokrétű életút áll Szabolcs atya mögött – javasolom mindenkinek, aki nem ismeri, hogy olvassa el a Wikipédia róla szóló szócikkét –, aki amellet, hogy sok évig élt Kanadában, járt Indiában abban a Tamilnádu államban is, ahonnan Mahi atya származik.

A szentmisét követően az előző évekhez hasonlóan ismét átmentünk a Don Bosco Közösségi Házba, ahol a Zsolnay Orsi által vezetett szellemes csapatversenyt követően ismét csaknem százán ebédeltünk együtt „régimódi, ráérős” beszélgetések közepette, amelyek természetesen nem értek véget az ebédrel, hanem még azután is több órán át tartottak.

Köszönjük mindazoknak, akik készítettek az ebédet, akik süteményt és üdítőt hoztak, a játék szervezőinek és mindenkinek, aki bármit segített a templomban vagy a közösségi házban, hogy ismét egy szép ünnep emlékével térhessünk haza.

M. P.

ZARÁNDOKLAT

KERÉKPÁRRAL LISSZABONBA

Két barátommal ültünk a plébánia hit-tantermében. Napsütéses tavaszi nap volt. A riporter a terveinkről kérdezett minket. Mi kerestük fel, hogy nyilvánosságot adjunk ötletünknek, a kerékpáros zarándoklatnak.

Hittünk is benne, meg nem is, mi csak egyre soroltuk a városokat: Bécs, Salzburg, München, Bregenz, Bern, Genf, Avignon, Montpellier, Carcassone, Toulouse, Pamp-lona, Burgos, Santiago de Compostella, Vigo, Porto, Lisszabon... Talán ez lesz az útvonal, amit kerékpárral teljesíteni szeretnénk. Az Ifjúsági Világtalálkozóra zarándokolván. Hogy találkozassuk Ferenc pápával. És hogy gyűjthessünk a Bethesda Gyermekkórház javára.

Akkor most mi is ez? Zarándoklat? Jótékonyági akció? Európai felfedezőútúra?

Egész tavasszal kerestük a választ arra, hogy találjunk egy tiszta, világos üzenetet, ami jellemi vállalásunkat. Nem találtunk. A riporternek sem tudtunk olyan mottót mondani, ami jellemez bennünket. Egyszerűen csak elindultunk az előkészületek útján. Éreztük, hogy még ha nem is világos minden részlet, ha még nem is érti mindenki a küldetésünket, előbb-utóbb ki fog kristályosodni egy értelem, amiért megéri elindulni. Zarándokútra sem amiatt megy az ember, hogy minden részletet előre leegyeztetve a legkényelmesebb utat válassza. A zarándokút ráébreszt, hogy érdemes néha elhagyni a komfortzónát, szükséges, hogy alkalmanként a Gondviselésre bizzuk a jövőt. Újra fontossá teszi az élet apró örömeit, és időt hagy arra, hogy megértsük saját magunkat. A zarándokút maga az Élet, kicsiben. ►

▶ Félévnyi intenzív előkészület után mi is elindultunk Pannonhalmáról Lisszabonba, kerékpárral. Sok mindent sikerült előre leegyeztetnünk, voltak biztos pontok a túra során, azonban az út nagyobb részét mégis a bizonytalanság töltötte ki. Bizonytalanság? Vagy inkább lehetőség?

A következő lapszámokban igyekszem bemutatni zárandokutunk igazi értékeit, kihívásait, kalandjait és örömeit. Képzletben keresztülszáguldunk majd a jóillatú alpesi legelőkön, a takaros kis bajor gazdaságokkal teletűzdelt dimbes-dombos tájon, a Bodentó partján, a svájci ormok alatt, a kőből rakott, szentimentális francia falucskákon, tekintélyt parancsoló középkori várakon, a csodálatra méltó, de sok rejtélyt, értéket és ezerarcúságot rejtegető Spanyolországban, a tiszteletet parancsoló óceánnal szegélyezett Portugálián. A kalandok segítségével reményeim szerint értelmet nyer az olvasó szemében is utazásunk, hiszen egy

zárandoklat talán nem is a lemondásokról, hanem a lehetőségek megragadásáról, a szép és jó befogadásáról szól.

K. A. B.

VENI SANCTE SZENTMISE

2023. szeptember 4.

Ez a nyár is gyorsan elrepült, megkezdődött a 2023/24-es tanév, így szeptember 4-én ismét a Szentlélek segítségét kértük a tanárok és a diákok számára, hogy hasznos és sikeres legyen az előttük álló időszak. Mahi atya megáldotta a jelen lévő tanárok és diákok mellett azokat a táskákat és iskolaszereket is, amelyeket a gyerekek magukkal hoztak. Templomunkban is hamarosan megkezdődnek az elsőáldozásra felkészítő hittanórák, aki még nem iratkozott fel, még megteheti. Indítunk hittanórát

azok számára is, akik az elmúlt években voltak már elsőáldozók. Emellett felnőtt katekumen hittan csoport is indul, amelyre azok jelentkezését várjuk, akiknek eddig valamilyen oknál fogva elmaradt a keresztelésük, elsőáldozásuk vagy nem részesültek még a bérálás szentségében.

Halmosi Sándor:

HA OTT LETTÉL VOLNA

*Ha ott lettél volna, te is elárultad volna.
Többször is.*

*Most szereted a fájdalomtól megtisztult
verseit, kézírását elemzed, könnyes
szemmel, elcsukló hangon beszélsz róla,
de akkor, ott, te lettél volna az első,
aki nem ismeri fel benne a zsenit, rúgtad
volna, gyaláztad volna, kivégezted volna.
Pedig azt a verset rólad írta.*

*Imádod festményeit, zenéjét, építészetét,
lángelméjét, génuszát, a patetikus
centenáriumok ünnepi szónoklatait
te tartod, pedig boldognak nézted volna,*

*ha ott lettél volna mellette, különcknek,
izgága, lehetetlen embernek.*

Szörnyetegnek.

*Énrészem, énrészem, énigennagy részem,
mondanád az osztózáson.*

*Egyházakba, kulturális egyesületekbe
tömörülsz, de akkor, ott, te dobtad volna
rá az első követ, és kéjjel, rezzenéstelen
arccal néznéd a vergődését.*

*Lerángatnád a keresztről is, csak hogy
újra és újra megfeszítsd.*

Épp most ölted meg őt.

De holnap már te vagy az életmű-felfedező.

A tűzőn-vízen értő, érző jó barát.

A sorok közt is jól olvasó.

A mindent is értő kritikus.

HÁZI PRAKTIKÁK

NAPI EGY ALMA AZ ORVOST TÁVOL TARTJA

Ez a rózsafélék családjába tartozó növény-nemzetség bizony nagyon sok jó tulajdonsággal rendelkezik. A gyógyító erejében mind a mai napig hiszünk. Többek között kiváló immunerősítő, igazi C-vitamin bomba. Amikor már nem győzzük enni vagy éppen pálinkának kifőzni, almapürének eltehetjük télire. Nemcsak desszertként, hanem főételek mellé is kínálhatjuk.

Hozzávalók: 1 kg alma, 0,8 dl víz, 2 evőkanál cukor, 1 rúd fahéj, ½ (kisebb) citrom leve, 1 zacskó vaníliás cukor vagy vaníliarúd.

Elkészítés: Az almákat meghámozzuk, és miután eltávolítottuk a magházat, kisebb darabokra vágjuk. A citrom levével meglocsoljuk, hogy ne barnuljon meg, és vízzel, fűszerekkel alacsony lángon főzzük, míg megpuhul. A vaníliarudat, fahéjat eltávolítjuk, majd az almát botmixerrel összeturmixoljuk.

Ha télire szeretnénk elrakni, akkor forraljuk fel és tiszta üvegekbe töltjük, zárjuk le légmentesen fémtetővel és állítsuk néhány percre fejre. Még forrón tegyük száraz dunsztba, és másnap már tehetjük is a spejzpolcra. Cukor nélkül is elkészíthető.

Jó egészséget kívánva:

K. L. M.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **szeptember 18. hétfő:** egésznapos szentségimádási napunk. 19 órakor szentmise magyar hazánkért, majd a Jézus Szíve-litániát énekeljük;
- **szeptember 24. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisében az e hónapban temetett testvéreinkért imádkozunk;
- **október 1. vasárnap:** a terménybetakarítás hálaadó napja. A szentmiséken hálát adunk az ebben az évben kapott terményekért;
- **október 6. péntek:** a hónap elsőpéntekje, 19 órakor szentmisét tartunk Jézus szíve tiszteletére;
- **október 16. hétfő:** egésznapos szentségimádási napunk. 19 órakor szentmise magyar hazánkért, majd a Jézus Szíve-litániát énekeljük;
- **október 22. vasárnap:** missziós vasárnap, perselyadományainkkal a missziókat támogatjuk;
- **október 29. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisében az e hónapban temetett testvéreinkért imádkozunk;
- **november 1. szerda:** Mindenszentek főünnep – parancsolt ünnep, szentmiséket 8:30

és 18 órai kezdettel tartunk, az esti szentmise után megemlékezünk elhunytjainkról;

- **november 2. csütörtök:** Halottak napja – az elhunytakért a szentmisét 19 órakor mondjuk, melynek végén elimádkozzuk a halottak napi esti dicséretet;
- **november 3. péntek:** a hónap elsőpéntekje, 19 órakor szentmisét tartunk Jézus szíve tiszteletére;
- **november 13. hétfő:** egésznapos szentségimádási napunk. 19 órakor szentmise magyar hazánkért, majd a Jézus Szíve-litániát énekeljük;
- **november 19. vasárnap:** országos gyűjtés a Karitás javára;
- **november 26. vasárnap:** Krisztus Király főünnep, a 9:30 órai szentmisén a Rózsafüzér Társulat ígértéte.

HIRDETÉSEK

- **Szeptember második szerdáján,** 13-án a nyári szünet után újra indul a karitász szolgálat a plébánián;
- **Október hónap** a Szűzanya hónapja. A hétköznapi szentmisék előtt 18:20 órától közösen imádkozzuk a rózsafüzért;
- **November hónapban** szerdánként az esti szentmisét azokért ajánljuk fel, akik nevét elhelyezzük a kosárba. Vegyünk részt ezeken a szerda esti szentmiséken, és imádkozzunk közösen elhunyt szeretteinkért;
- **Az egyházközségi hozzájárulást** a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni.

HITTANÓRÁINK RENDJE 2023/2024

Elsőáldozásra készülők	keddenként 17:30–18:15 óráig
Ifihittan	minden hónap 2. és 4. péntekjén 20 órától a plébánián

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony

Joo Gréta (J. G.), Knáb András Benedek (K. A. B.),
Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.), Komárominé Kiss Gyöngyi
és Komáromi Dániel (K. K. Gy. és K. D.), Maros Pál (M. P.),
Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Virág Nikoletta (V. N.)

Fotók:

Mahi atya, Sárkány György, Szepesi család archívuma, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407

e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com

www.szemere-plebania.hu